

66

La Galeria

- 71 LITERATURA
Entrevista a Tina Vallès
Anna Ballbona
- 72 LITERATURA | Xavier Pla
Viure com els déus
- 73 LITERATURA | Lluís Bonada
Manuel Forcano presenta els antievangelis jueus com a arma contra la indefensió i la repressió
- 74 LITERATURA | Ramon Pla
Retaule
- 75 MÓN EDITORIAL

- 76 CINEMA | Àlex Gorina
Els pits i la faixa
- 77 TELEVISIÓ | Toni de la Torre
'Homeland'
- 78 TEATRE | F. Foguet i Boreu
Convulsió pujolista
- 79 ART | Ricard Mas Peinado
Un tipus genial
- 80 ART | Pere Antoni Pons
Steve Afif, la versatilitat del desarrelament
- 81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega
L'origen de l'allioli

Buj, Germán Caballero, Miguel Lorenzo, Salvador Llosà, Eva Máñez i Jordi Play
Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la portada: Toni Payà
Foto de portada: Isaac Buj
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València) Tel.: 963 535 100
 Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès)
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

EDITORIAL

Democràcia en fallida

BORJA VILALLONGA
Director

Al'Estat espanyol la llibertat d'expressió manté una tendència descendent. La judicialització de l'opinió és un instrument efectiu de repressió. Músics i tuitaires són algunes de les darreres víctimes d'aquesta persecució de l'opinió —ja sigui denúncia, ja sigui humor—. Lletres irreverents, directes i contundents han suposat condemnes de presó, com és el cas del raper mallorquí Valtònyc. Acudits sobre el feixista Luis Carrero Blanco han significat igualment condemnes de presó, com és el cas de la valenciana Maria Lluç.

Aquestes condemnes no són, malauradament, una novetat. Venim de penes de presó a militants independentistes catalans per cremar draps espanyols o fotos de monarques. Venim de portades de revistes satíriques sequestrades. La democràcia espanyola inacabada ve també de l'Operació Garzón de 1992 contra l'independentisme català. En aquella infame operació política, EL TEMPS va ser la primera (i de moment última) redacció d'un mitjà de comunicació català en democràcia en el qual ha irromput la policia. El cap de cultura de la revista, Oriol Malló, hi va ser detingut un 7 de juliol de 1992.

En paral·lel, la corrupció institucional erosiona encara més la qualitat democràtica d'Espanya. La trama Matutes que EL TEMPS presenta en exclusiva és el darrer exemple d'un Estat podrit —on no se salva cap entitat i càrrec públic d'Eivissa—. La detallada història que Quique Badia explica i documenta és una peça més de l'esfondrament del funcionament correcte de la cosa pública.

Per acabar-ho de reblar, la protecció judicial que s'ofereix a Cristiano Ronaldo en l'intent d'impedir la difusió periodística dels seus nombrosos escàndols completa la sensació de democràcia en fallida. EL TEMPS publica en exclusiva el reportatge de *Der Spiegel* sobre el madridista i els seus tèrbols afers sexuals. La impunitat és completa.

Ahora, l'objectivitat neoliberal ofereix índexs de llibertat de premsa i qualitat democràtica en els quals l'Estat espanyol surt molt ben parat. Per exemple, el darrer índex del Freedom House sobre la llibertat al món situa l'Estat espanyol amb una puntuació de 94 sobre 100. La majoria d'aquests índexs són construïts per satisfer l'autocomplacència de democràcies liberals i Estats obsolets que els votants estan enrunant en benefici de la dreta populista.

Quan tot això falla, la premsa lliure i independent és la que ha de vetllar pel manteniment d'un saludable marc de llibertat informativa. Això és el que fem i el que continuarem fent.